

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 183/06-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. júna 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Mestskej časti B., zastúpenej advokátom JUDr. M. Š., B., ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 2 ods. 2, čl. 20 ods. 1 prvej vety a čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Katastrálneho úradu v B., Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky B., č. k. V-1621/04 z 28. mája 2004, ktorým bol zamietnutý návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3 Sp 145/2001-11 z 25. novembra 2005, ktorým bolo rozhodnutie Katastrálneho úradu v B., Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky B., č. k. V-1621/04 z 28. mája 2004 potvrdené, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mestskej časti B. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. mája 2006 faxom a 12. mája 2006 poštou doručená sťažnosť Mestskej časti B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpenej advokátom JUDr. M. Š., B., ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 2 ods. 2, čl. 20 ods. 1 prvej vety a čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) rozhodnutím Katastrálneho úradu v B., Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky B. (ďalej len „kataster“), č. k. V-1621/04 z 28. mája 2004, ktorým bol zamietnutý návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností (ďalej len „rozhodnutie katastra“) a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 3 Sp 145/2001-11 z 25. novembra 2005, ktorým bolo rozhodnutie katastra potvrdené (ďalej len „rozsudok krajského súdu“).

Porušenie svojich práv vidí sťažovateľ v nasledovnom, ním opísanom skutkovom stave.

Sťažovateľ kúpnu zmluvou 30. decembra 2003 kúpil od Ministerstva vnútra Slovenskej republiky nehnuteľnosti, pozemky a stavby za 27 883 500 Sk. Kataster rozhodnutím katastra návrh na vklad zamietol z dôvodu, že sťažovateľ nemohol podľa § 8 ods. 1 zákona č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov nadobudnúť prebytočný majetok štátu, keďže nemá postavenie obce.

Proti rozhodnutiu katastra podal sťažovateľ odvolanie, ktorému krajský súd rozsudkom nevyhovел a rozhodnutie katastra potvrdil.

Sťažovateľ tvrdí, že v rovnakej situácii Správa katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky B. rozhodnutím č. 1230/04 z 26. októbra 2004 povolila vklad do katastra nehnuteľností (pozemkov a budov), ktoré kúpila Mestská časť B. od Slovenskej republiky – Krajského riaditeľstva Policajného zboru v B. zmluvou zo 7. mája 2003.

Sťažovateľ rozsiahlo právne argumentuje, prečo rozhodnutím katastra a rozsudkom krajského súdu došlo k porušeniu ním označených práv.

Sťažovateľ si je vedomý, že proti rozsudku krajského súdu mohol podať odvolanie. Tvrdí, že ho nepodal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré podľa neho spočívajú najmä v ekonomických stratách (úroky z bankového úveru) vyplývajúcich z dĺžky rozhodovania v jeho veci a v hrozbe uplynutia objektívnej trojročnej premlčacej doby pre

vrátenie bezdôvodného obohatenia v prípade, ak by išlo o absolútne neplatný právny úkon, kúpnu zmluvu.

Sťažovateľ od ústavného súdu žiada, aby vo veci samej vydal nasledovné rozhodnutia:

„nález

Mestské časti hlavného mesta SR B. a mestské časti mesta K. majú postavenie „o b c e “ aj pre prípady nadobúdania majetku štátu v zmysle zákona č. 278/1993 Z. z. o majetku štátu v znení neskorších predpisov.

Okrem toho navrhujeme, aby Ústavný súd vydal toto uznesenie

Rozhodnutím Katastrálneho úradu v B., Správa katastra pre hl. m. SR B., č. V – 1621/04 zo dňa 28. 05. 2004, ktorým bol z a m i e t n u t ý návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, 3Sp/145/2001 – 11 zo dňa 25. 11. 2005, ktorým bolo rozhodnutie Katastrálneho úradu v B., Správa katastra pre hl. m. SR B. Č. V – 1621/04 zo dňa 28. 05. 2004 p o t v r d e n é bolo p o r u š e n é právo sťažovateľa na konanie iba na základe Ústavy SR, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon podľa Čl. 2 ods. 2/ Ústavy SR, právo sťažovateľa vlastníť majetok podľa Čl. 20 ods. 1 veta prvá/ Ústavy SR a právo sťažovateľa na poskytnutie právnej pomoci podľa Čl. 47 ods. 2/ Ústavy SR.

Rozhodnutie Katastrálneho úradu v B., Správa katastra pre hlavné mesto SR B., č. V – 1621/04 zo dňa 28. 05. 2004, ktorým bol zamietnutý návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a rozsudok Krajského súdu v Bratislave, 3Sp/145/2001 – 11 zo dňa 25. 11. 2005, ktorým bolo rozhodnutie Katastrálneho úradu v B., Správa katastra pre hlavné mesto SR B. č. V – 1621/04 zo dňa 28. 05. 2004 potvrdené sa z r u š u j ú .

Porušovatelia v 1/ a 2/ rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania v sume, ako bude vyčíslená dodatočne, k rukám právneho zástupcu sťažovateľa do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.“

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pritom skúmal, či má na prerokovanie sťažnosti právomoc, či sťažnosť má v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde predpísané náležitosti, či nie je neprípustná, podaná niekým zjavne neoprávneným alebo oneskorene, ako aj to, či nie je zjavne neopodstatnená.

Podľa čl. 127 ods. 1 a rovnako i podľa čl. 127a ods. 1 je právomoc ústavného súdu na konanie o sťažnosti daná len vtedy, ak o ochrane tých práv a slobôd, ktorých ochrany sa sťažovateľ domáha pred ústavným súdom, nekoná iný súd. Spomínané ustanovenia ústavy určujú hranice právomoci ústavného súdu a zakotvujú podstatnú časť princípu subsidiarity, podľa ktorého sa možno ochrany práva pred ústavným súdom domáhať až vtedy, keď v Slovenskej republike neexistuje iný orgán verejnej moci, na ktorý sa môže sťažovateľ priamo obrátiť a tento má právomoc mu aj účinnú ochranu poskytnúť.

Ak sťažovateľ má alebo v minulosti mal možnosť domáhať sa ochrany svojich namietaných práv pred všeobecným súdom, tak to vylučuje právomoc ústavného súdu konať o jeho sťažnosti. Nedostatok právomoci ústavného súdu vyplýva priamo z ústavy (čl. 127 ods. 1 a čl. 127a ods. 1) a ústavný súd ho nemôže prekonať postupom podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktorý sa vzťahuje len na neprípustnosť sťažnosti spočívajúcu v nevyužití iných ako súdnych prostriedkov ochrany označených sťažovateľových práv.

Ústavný súd preto neskúmal, či sú sťažovateľom uvádzané dôvody nepodania odvolania skutočne hodné osobitného zreteľa. Žiadne dôvody nepodania odvolania by

ústavnému súdu neumožnili prelomiť hranice jeho právomoci stanovenú jasnými formuláciami ústavy.

Sťažovateľ mal možnosť podať voči rozsudku krajského súdu odvolanie, čo neurobil. Mohol sa teda priamo vlastným úkonom domáhať ochrany svojich práv pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky, čo vylučuje právomoc ústavného súdu. Ústavný súd už v minulosti vyslovil, že: „Ústavný súd môže podľa § 53 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov upustiť od vyčerpania opravných alebo iných právnych prostriedkov navrhovateľom, keď ide o opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky ochrany jeho práv okrem možnosti domáhať sa ich súdnej ochrany, lebo zákonom nemožno prelomiť zásadu subsidiarity zakotvenú v čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky“ (III. ÚS 156/02, II. ÚS 147/02).

Proti rozhodnutiu katastra sa sťažovateľ mohol brániť na krajskom súde, čo i urobil. Preto ústavný súd nemá právomoc ani na konanie o tej časti sťažnosti, v ktorej sa namieta porušenie sťažovateľových práv rozhodnutím katastra.

Nedostatok právomoci ústavného súdu na prerokovanie a rozhodnutie sťažnosti nemožno odstrániť.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. júna 2006